

פרק אחד עשר סנהדרין חלק

ל'ז

עין משפט
נור מצוה

מצשורות הש"ס

הגהות הב"ח

וְכָל-הָדָס מִעֵל הַצְמִים
מִמְעֵל וַיָּרֶא:

מוסף רשות

לירא: אל. רבי מכם לירא:
משמי ה'מו וויל' מל' מכם לירא:
וינון: וכשכ' לו ידל' כל' פה.
וועודן, ווועד' מתרפּון: גלע סמוס
ונגאל. דלעפּויש' נצע' מל' מהר' דס' צו
לקן מטען: כי פאנט. קווינר סב' מיטו

הושיב בו שני שומרים

בכורות נאות ו מפי מה
כך קומ מני מה
מן הילן: מפני מה טוקט נטה
וילימה למליה ומקען
למוקס ויקומס נטה
כלומר מטל.

ככוֹרָה. מְלֵי הַכְּנוּרוֹת
סִקְנָהָן נְצָמָה סְנָהָן לְזָ
וַיְכָלֶהָן קָרְבָּן אֲלֵי שָׁגָן
מְפֻנְגָּה תְּלֵי כָּל כְּמָלָם עַד
הַסָּהָר כְּלֵי כָּל שָׂמֵחַ
זָקְנָתָם גָּמְרָה דָּוָגָן קָשָׁ

הנ' א מ"י

תמים לדס וס מומיה לדס לחדר;
נדרך סטולס נוגג. צוא מה זה
הלא: הס מקון וטוי נלחדר. והן
בפומחה נלחדר נמקום מהן: ישי.
אתם נלחדר נמקום נלחדר: נטה קול
ונדיין.

ציירה אל משעת יצירה זה שלبشر וומרה שלשה איננה מסורת אלא משעת דבר זה ולמוניאו אנטונינוס שנאמר ³ ופקודת שמרה אנטונינוס לבי מאמתי בסמשעת יצירה או משעת יצירה אל "ב" בועט לאלא משעת יצאה אכזר למוניאו אנטונינוס ומקרה לפחה חמאת רובע ר'ל

כל זאת
וילקם רבי
גוטנברג
של פליטז
מלך ממלכת
נומיס מוניס
תקין מתקין
וינון ווינון
מולדה: גולדמן
גולדמן מקעם

הה' עלה דלדרמן נס עליון מעל
מלך נס (זט טז)
ו נסם ומיות: מהר' ר' יונה
משעת לילא: והדר נס עליון
ויש קשא מהר' ר' יונה זכר
ב' מישן נגמ' מלע' קמ' זכר
ויש' לאלו גל' סימן זכר
ודע שעת לילא קד' קד' קד'
טיטיפ' גל' מיטיפ' ז
טיטיפ' מסורת זוג ז
למוד' טאנזיגווע. מדין ז
ווקזונ' פטרס ר' יונה ז

וחרפת עמו
בְּכָל הָאָרֶץ בַּיּוֹם

דו וכותב א"ו דלן באיל יין במומן ומתרפאן ^ט עללא הנער בן מאה שנה מות ש וענבר כיוכבים מאי בעו ייכם רב הסדר רמי כתיב א' כאור החמה ואור החמה ח' ב' ולשומואל ^י אמר אין ממחנה צדיקים כאן במחנה רדר הקב"ה מה שעני מORITY מיתה באחד וחווים באחד פ מיתה וחווים באחד מיכן להחיה המתים מן התורה אלא ישיר מכאן להחיה לא נאמר אלא יבנה מכאן קוזן מואב כי נמי ריבנה המתים מן התורה שנאמר להחיה המתים מן התורה שנאמר אשר יושבי ביתך תורה שנאמר ^ז קול צופך מן התורה וא"ר חייא בר קול צופך נשאו קול יהוד אבותינו שנאמר ^ט תורה צוה אמר רב חנא בר ביזנא אמר כללן אותו שנאמר ^י מונע בר יקבחו

עד ופסח הרה ווילר
חולמים בערבה הא כיצד עשו
מעל כל פנים וכותבים ^ט
בישראל כאן בעובי כוכבי
קסם ובני נכר אקרים וכוכב
ות וכתיב ^י "והוה אור הלב
כאן למותה המשיח כאן ^ל
^ט בלבד לא קשיא כאן
רחוב ^ט מהחצי ואני ארפא
אמית ואחה יכול שותה
זה מחיצה ורפהאה באחד
תנייא אמר רבי מair מנין
בכל הדת הוצאה לה' שר לא נא
יבנה והושע מוקה לה' בכו^ט
ובבנה שלמה במה לכמוש
וישוע בן לו' מנין לתחיה
א' נאמר אלא יהלוך מכבר
זוכחה ואומרה לעולם הבב
מןין לתחיה המתים מןין
ירגנו מכאן לתחיה המתים
שם שורה קול אחד שנאמר
פי תלמיד באילו גוזל מנהל
ישראל משחת מי בראשיה
אפלו עוברין שבמי אמו כ

רמי כתיב ^{ב'} בסמס כי נקבע במודר מים ודורות לנעה מהה ה' דמעה עול מים לא קשיא כאן והוא יומדו וודם וועו צאי ששה החמה כי מלך ה' צבא שבעת הימים לא קשיא רחוב ^{ד'} אני אמרת ואחריה וכש המכושית אלא שעיבור גלויה שמחצתי ואני ארפא ת"ר ת"ל מהצתי ואני ארפא תחיה המתים מן התורה ששוה ובני ישראל את השמי ווזוא ברכך אתה אומר ^{ה'} או התורה אלא מעתה ^{ו'} או הכתבוב באילו בנה א"ר יודע עודו יהלוך סלה היילך כל האומר שירבה בעה"י רדר חייא בר אבא א"ר יודע וונז ריננו לא נאמר אלא אמרך רב כל הנכאים בון אומחה ר' ומונע הלכה מפי תלמיד ר' לרשות יעקב מורה ר' לא לכל

פקידה נגמר רוחית: מ-
פסח ותרון לשון ז' ¹²
רמי כתוב בבלע ר' ¹³
לא היה שם עמו לא ¹⁴
ה הם הנק רכתי ב' ¹⁵
והפרה הלגנה וכ' ¹⁶
יהיה שבעתים כאלו ¹⁷
בין העווה ¹⁸ לימות
שכינה ר' רכבה רמי ¹⁹
אני מהיה והדר מ- ²⁰
בדרכ שהעולם נועז ²¹
תשובה לאומרים א' ²²
שנזכר ²³ או ישיר
המתים מן תורתה
לחחייה המתים מ- ²⁴
אלא מעלה עליון ²⁵
עשריו יושבי ביתן ²⁶
ואדר יהושע בן ²⁷
עד יהלוך סלה ²⁸
נשאו קול יהדו יר' ²⁹
אבא אדר יהונתן עז' ³⁰
ידרנו אמר רב יהודה ³¹
לנו משה מורה כ' ³²
רבי שמעון חסידא ³³

ב' ו'

